

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гріхат. свят) о 5-й годині по полудні.

Реданція і Адміністрація: улядзі Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за вложенем оплати поштової.

Рекламації незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дневників пасажа Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінції:

на цілий рік вр. 2-40
на пів року „ 1-20
на чверть року „ — 60
місячно . . . „ — 20

Поодинокое число 1 кр.
З поштовою пересилкою:

на цілий рік вр. 5-40
на пів року „ 2-70
на чверть року „ 1-35
місячно . . . „ — 45

Поодинокое число 3 кр.

Вісті політичні.

(Справи парламентарні. — Стояловский контракт Савіга. — Збори союзу німецьких селян в альпійських країв в Грацу. — З Італії. — Справа Пікарта в парламенті.)

В кругах парламентарних удержує ся вість, що по нинішнім засіданню настане перерва в нарадах палати аж до 5 грудня. Порядок денний нинішнього засідання єсть слідуєчий: Угода торговельна з Японією, закон о платнях слуг державних, перше читане справозданя правительства о стані виїмковим в Галичині, внесене Вольфа і товаришів о обжаловане міністра справедливости з причини перенесеня якогось ад'юнкта з Йосльовіц до Гопенцльоц.

Пос. Стояловский заїзжав перед суд кн. Адама Савігу і редактора Dziennik. polsk. п. Осташевского-Бараньского, отже суд зажадав від палати панів виданя кн. Савіги. Тепер же доносять з Відня, що комісія правнича палати панів відбула вчера засідане, на котрім ухвалила одногослоно предложити палаті панів внесене, щоби не дозволити ставити кн. Савігу перед суд.

Вчера відбули ся в Грацу збори союзу німецьких селян з альпійських країв в Австрії під проводом пос. Рокітаньского і ухвалено ряд резолюцій, в котрих заявлено, що зібрані видять поміч для Австрії лиш в тім, наколи Німці всіх станів сполучать ся з собою в один

великий союз народний. Мужі довіряють єсть свідомі того, що послы німецькі, котрих одушевляє німецький дух, не залишать ніякого стредства навіть найострійшої обструкції, щоби лиш не допустити до угоди в дорозі конститутції. Мужі довіряють єсть того переконаня, що славянсько-клерикальний обруч в Австрії пукне, коли покаже ся, що угода єсть не до прийнятя. Католицка партія людова обманула безсовістно своїх виборців і упала так низько, що мужі довіряють уважали би то низше своєї гідности займатися в своїх ухвалях сею партією.

З Риму доносять до Pol. Cong. що король Гумберт повідомив імператора Вільгельма підчас послідного з'їзду в Венеції о переговорах, які вели ся межі Італією а Францією що до заключеня угоди торговельної. Також єсть фактом, що віденський кабінет був поінформований о тих переговорах, а так само і правительство англійське. Італійців заохочувано зі всіх сторін до веденя дальших переговорів, а по заключеню договору одержало італійське правительство зі всіх сторін ґратуляції. В той спосіб показує ся безосновним здогад висказаний в деяких газетах, мовби заключене французко-італійської угоди торговельної зробило союзним і дружним державам прикру несподіванку.

В італійській палаті послів вніс міністер справ заграничних предложене правительства що-до уділення позички в сумі мільона франків для провізоричного правительства на Креті. Президент міністрів Пеллю, відповідаючи на інтерпеляцію в справі політики колоніяльної, заявив, що правительство стоїть кріпко при по-

літиці мира і сполученя сил. Міністер справ заграничних Каневаро сказав знов, що правительство зробить все, що лиш буде в его силі, щоби уникнути запутання з причини Еритреї. Відносини з Менеліком єсть дружні. Правительство ані не думає виречи ся колоній, ані не хоче на ново брати ся до заборчої політики. Обави під тим взглядом єсть неоправдані.

На вчерашнім засіданню французкої палати послів президент міністрів Дюною згодив ся на то, щоби перевести дискусію пад інтерпеляцією в справі Пікарта. Отже радикал Бос запротестував против поступованя ген. Кур-ліндена і зажадав, щоби правительство завизвало суд военний, аби той відложив розправу Пікарта аж до рішеня трибуналу касацийного. Поенкар заявив, що переслідуваня Пікарта має характер репресалії. Суть виноваті, котрі ходять безкарно. Атаквано нас — казав бесідник — з причини процесу в 1894 р. Ані президент кабінету, ані ніхто з міністрів не чув того признаня, яке Драйфус ніби то зложив перед Лебрен-Ренольтом. Наконєць сказав Поенкар: Дуже трудно було мені мовчати; я щасливий, що знайшов нагоду до висказаня того, що знаю. — Міністер війни Фрейсіне сказав: Одпоким нашим старанем єсть, довести до того, щоби справа вияснила ся. Всі тайні документи будуть видані трибуналові касацийному, але через то не може бути нарушена краєва оборона. Правительство домагає ся від палати пошанованя независимости судівництва. — Президент міністрів Дюною сказав, що треба, щоби справа Драйфуса позістала на ґрунті судовім. Правительство не може згодити ся,

3)

Дещо з техніки.

I.

Характеристика 19-го столітя. — У воздусі і під водою. — Вражіння їзди бальоном. — Теперішній стап воздушної плавби, або бальон чимашина долітаня? — Бальон Капацци. — Алюмінієвий бальон Шварца. — Бальон ґр. Цеппеліна. — Кермоване бальоном на лад Андреґо.

(Дальше).

Як вже сказано, цілий бальон Шварца був зроблений з алюмінієм; навіть бензинові мотори були з того металю і кождий важив 50 кіло та давав силу 10 коней. Мотори ті порушави махи і виконували роботу зовсім докладно; та була лиш їх хиба, що они з'уживали ся борше як кождий инший метал. Цілий бальон був подовгасто круглий ніби валок, подібний до олівця, на однім кінци затятого в острий кінчик, на другім заокругленого.

Але найбільша трудність була ось в чім: Бальон зроблений з шовкової матерії можна дуже легко наповнити газом так, щоби той не змішав ся з воздухом. Такий бальон можна зложити і в нїм тогди майже зовсім нема воздуха; тогди припрубовує ся шийку бальона до газовой рурі і випускає ся в него газ, а той его надуває. Бальон з алюмінієм годі так на-

повняти; тут треба насамперед вибрати з него воздух, а відтак аж напускати газ. Отже винаходець придумав такий спосіб, котрий і ту трудність поборов. Як він то робив, то позістало тайною его і его наслідників, вдовниця по нїм і техніка Ягеля, котрий підчас проби в Берліні кермував бальоном. Крім того мав бальон в середині ще кілька окремих пересіків, наповнених газом; отже коли би н. пр. бальон підчас їзди де в однім місци був заломив ся, то він був би мимо того ще держав ся у воздусі і не конче мусів би був спадати на землю. Ще й то треба додати, що бальон Шварца не набирив в себе багато газу, а лиш тільки, кілько потреба, щоби дорівняти вазі цілого бальона і рушити его з землі; дальший рух виконували вже махи.

Оттака була загальна конструкція Шварцового бальона. Як же відбувало ся кермоване ним? На бальоні були два мотори бензинові а в запасі бочівка бензини. Баяєсту не було ніякого, хиба лиш то, що пасажири мусіли конче забирати з собою н. пр. кіш з бохонцями хліба і т. п. По наповненю бальона газом, він підоймив ся з землі, але не летів ще в гору так сильно, як звичайні бальони. Тепер зачинала роботу шруба уміщена під лодкою бальона. Шруба та була зроблена на лад тої, як при кораблях, лиш, що єї крила були значно більші. Мотор бензиновий зачинав обертати тою шрубою і она гнала бальон в гору. Додати тут ще потреба, що згадана шруба мала всего лиш два крила, бо досвід поучив, що більше крил не помагави нічого а збільшави лиш вагу шруби.

Подумаймо собі тепер, що бальон підлетів так далеко в гору, як того хотіли ті, що сиділи в лодці. Як же тепер порушав ся бальон дальше в горі наперед, в одну або в другу сторону? До того служили дві вітромахи, такі самі як та, що була під лодкою. При давніших бальонах — н. пр. Кребза і Ренарда в Парижі — причіплювано такі вітромахи до лодки, отже скоро вітромахи зачали робити, то они гнали лодку наперед, а бальон понад нею лишав ся з заду. Замість щоби бальон летів і ніс лодку, мусіла лодка тягнути бальон. Шварц зробив на відворот; він причепив з обох боків бальона на тім кіпци, де він був заокруглений, по одній вітромаці. Кожду з тих вітромах порушав окремий мотор і так відбувало ся кермоване. Коли правий мотор порушав праву вітромаху, то бальон подібно як корабель на воді порушав ся в противну сторону, наверхав на ліво; коли же робив лівий мотор з лівою вітромахою, то бальон наверхав на право.

В той сам спосіб, в який бальон підлітав в гору, спускав ся він і в долину. При звичайних бальонах, коли хоче ся, щоби они стапувши у певній висоті, підлітали ще више, треба викидати баяєст і робити тям способом бальон лекшим. В бальоні Шварца треба в таким случаю лиш покругити вітромахою під лодкою, отже баяєсту не треба зовсім набирати. Коли-ж звичайний бальон має спускати ся на землю, то треба в нїм отворити вентиля і випустити трохи газу. В бальоні винаходу Шварца того зовсім не потреба; там треба лиш крутити вітромахою під лодкою, але в противну сторону як тогди, коли бальон має летіти в гору. Ба-

щоби справу Пікарта взяти зі справою Драйфуса. Позістанемо вірні нашій заяві і піддамо ся рішенню трибуналу. По тім ухвалила палата 437 голосами против 73 порядок денний похвалючий заяву правительства.

Новинки.

Львів дня 29-го листопада 1898.

— **Іменованя.** С. В. Цісар іменував постановою з дня 21-го листопада с. р. старосту Ігн. Корженевського радником Намісництва у Львові.

— **Ставропігійський Інститут** оголошує етско оновістку: Десять літ тому назад (т. в. 1888 р.) устроїв був Ставропігійський Інститут археологічно-бібліографічну і історичну виставу, а то по случаю ювілея 40-літнього панованя Найдостойнішого Монарха Франц-Йосифа I., зложивши у стіп свого Наймилостивішого Монарха великий культурний труд десяти років, розвивавший ся від часів введєня християнства рівноапостольним Великим князем Володимиром. З тої вистави витворив ся нинішній Ставропігійський археологічно-бібліографічний і історичний музей. — По поводі 50-літнього ювілея панованя Его Величєства рішив Ставропігійський Інститут на засіданю з дня 11 (23) листопада с. р. в увіковичєне тої радїстної хвилї отворити сей свій музей (Руска улица, ч. 3, I поверх) для публіки раз на все з днем 20 листопада (2-го грудня) с. р. Час відвідуваня щоденно, з вїтком свят і недїль, від 11 до 12, а вї вторки і пятниці від 11 до 1 в полудне. Телкувати і вїяснати почтєним гостям о музеальних предметах буде підготовлений до того амануент музея. Вступ безплатний. — Від Ставропігійського Інститута. Др. Іс. Шараневич сєніор.

— **Загальні збори товариства будови руско-народного театру** імени Івана Котляревського у Львові відбудуть ся в недїлю дня 4-го грудня н. ст. с. р. о годинї 4-їй по полудни в салї „Рускої Бєсїди“, Рипок ч. 10 I. поверх з слїдуючим порядком денним: 1. Відкритє зборів через голову комітету основателїв товариства п. Ілька Яремєвича. — 2. Справозданє секретаря і скарбника п. Василя Мороза. — 3. Вибір голови, его заступника, 18 членів видїлу, 4 заступників і 3 контролєрів. — 4. Справа друку статута товариского. — 5. Виєсєне членів. Вступ на загальні збори мають лише члєни прийатї комітетом основателїв. Члєни, котрі будуть перешкодженї лично явити ся

на загальних зборах, можуть після § 5 статута дати ся заступити через повномочників.

— **Нову читальню „Просьвіти“** отворєно торжєственно дня 19-го с. м. в Розгадовї, золочївского повіта.

— **Похорон** бл. п. Мєчислава Барановского відбув ся в недїлю по полудни при величєзнім здвїзі народу. В похоронї взяли участь предствителї властей, пікільна молодїж і хор питомцїв Рускої семинарії духовної. На домовинї зложено множество вїнцїв.

— **Наслїдки нещєплєня вієпи.** Перед двома тижнями занедужав в Варшавї на вієпу гімназїальний ученик, син п. П., котрий мешкав нїд Варшавою. Повідомлений о тім отець приїхав і умїстив хорого в ієольованїм льокалі під відповідною опїкою, а відтак повернув домів. По кількох днях занедужали инші діти дома, отже заразок хороби мусїв перенєсти отець. Хорї діти привезєно до Варшави, де остали під опїкою лікарїв і родичїв. По кількох днях занєвав па вієпу сам п. П. і по двоєх днях помер. По кількох годинах померла его донька. Похорон батька і доньки відбув ся в тих днях. Троє дїтїй борє ся між житем а смертю. На случай подужаня, як твердять лікарї, вієпа полищить на лицах дїтїй страшні слїди. Дїти не мали щєплєної вієпи, бо перед кількома літами панї Н. пробуваючи за границєю, лічила ся у якогось дїкаря, котрий був противником щєплєня вієпи і запєвняв єї, що щєплєне вієпи заражує кров. Панї Н. послухала тої ради і не дозволила молодшим дітям цїнїти вієпу, а старшим і чоловікови не дозволила на євакцинацію.

— **Загадочний злочин.** Під Харковом найшли робїтники дня 13-го с. м. о двї верєтви від стациї Винниково, єлїзницї кїївско-єоронїжської тіло жєнщини, завїєне на пали на однім з вїзїв шнї. В устах трупа стрємїв бієтє одной стациї єлїзницї пермєко-тємєньської до Кїїва; в кишєнї найдєно 98 рублїв. За вїновпиками загадочного злочину заряджєно гляданя.

— **З завїєсти.** При гостїнцї вєдучїм з Станїславова до Галича стояла коршма Мошка Цїєса, а о яких 2000 кроків від неї друга коршма, в котрій сїдїв Лєйба Шпїннер. В обох тих коршмах не вїльно було шїнкувати горячих шїнткїв, а заробок їх обмежував ся на примїманю перєїздячючях фїр на нїчлїг і понас та на продажє квасного молока, хлїба і т. ин. Коршма Цїєса лїпше положєна і вїгїднїша тішила ся бїльшим поводжєнем і аж в послїдних часах, в наслїдок непри-

вїтливєсти господаря і его здїрєства почали єї оминати і заїздити до Шпїннера, в наслїдок чого Цїєса постановив позбути ся єупєрника. Дня 23 червня с. р. в нощї підпалїв коршму Шпїннера, котра цїлком погорїла разом з цїлим добутком. Однак „балагула“ Бродєр вїдїв згаданїй нощї Цїєса, як він підкладав огонь і в наслїдок того Цїєса арєштовано а оногдї ставав він перед станїславїєским судом присяжных. З огляду на то, що Цїєса був вжє раз караний за підпал, вєсудив его тепєр трибунал на 12 літ тяжкої вїзницї.

— **Смерть при рулетї.** Мїнувшого вїрка в почи стала ся в Монте Карьо при рулетї сумна подїя. Комнати касїна були битком пабитї, гра вєла ся як звичайно, аж нараз коло одного стола при рулетї роздав ся вистрїл. Всї кїнулись до того стола. Жкийсь пан, що програв великі суми, вївиймив револьвер з кишєнї і стрїлїв собі самє в правий висок. Тїло вїнесєно зараз з салї — але гра вєла ся і дальше, так, як бї нічого не стало ся. Власти в Монте Карьо не хотять дати нїякого пояснєня, отже не звати, хто був тим самоубїийником; єсть лиш здогад, що був то якийсь Росїяпш. — Так само покїнчїло недавнє молоде подружє з Мєксїку, Brenardyes. Прибуло до Монте Карьо при кїнци жовтня с. р., а з початком листопада вжє спочили в землі на нещєвичєнім цївїтарї. З полишєних папєрїв показало ся, що чоловік був у своїм краю урядником при консулятї, а его жїнка, сїрота, в дому Raina Parabiago, принесла чоловікови 300.000 фр. приданого. Повїнчальна подорож завєла їх до Монако і тут програти вєсь, що мали. Цїкава також пригода стала ся євївачцї „гарнїй Отеро“. Она вїступала в кавярїнях і була знаємо не так вї своєї краса, як радше з брилїантїв, що здобула їх собі від америкєнських любовнїкїв. Що дєнь відвідувала дїм гри, де своїми туалєтами зявертала голову найзавязтїїшим грачам. Відачаска через ню програвали. Але інтерєсованї вимогли в кїнци на правїтєлєствї Монте Карьо, що єї звїдтам вїдалємо під загрозою строгої карї.

— **Осторожно з дїтьми.** В Корнайбурзі жїнка якогось Тїшїнгєра вїйшла з дому, щоби прислухати ся єєнзациї судовой розправї, яка вєла ся в тамошнїм судї. Виходячи в дому, привязала двоє дїтїй, 11-літню донєчку і 6-літнього сїна, до стола, щоби дуже не збїткували, а дєрї від помєшкавї замкнула. Тимчасом в єусїднїм домі вїбухнув пожар і перєнїє ся на помєшканє Тїшїнгєра. Обов дїти не могли утєчи і спалили ся на вуголь. Перозумну матїр арєштовано.

льон спускає ся на землю з такою самою скїлькостю газу, з якою лєтїв в гору.

Можна бї отже сказати, що бальон Шварца єсїгнув все то, чого від безпєчного воздушного корабля можна вїмагати. Він був в сїлї мїмо своєї великої ваги не лиш підпєсти ся з землї, але й дївїгнути тягар; бальон алїумїнєвий не перєпускав газу авї трощки; він був забезпєчений навїть на случай якого ушкождєня; кермованє его, чи то в гору, чи в долину чи в лїво чи в право спочивало зовсїм в руках воздухоплавця і при пробї показало ся дуже докладним. Бальон ішов два рази против вїтру навїть в досить значною скорєстїю. А мїмо того вєєго кєнєць першої пробї, як вжє звїєсно, випав дуже сумно; бальон спускаючись на долину вдарив об землю з такою силою, що розбїв ся на дрібнї куснї. В чїм тут була вина або чия, годї знати, але досить, що бальон сєй показав ся іменно жє під вглядом кермованя найпрактичнїїшим зі вєїх досї єживаних. Вдовиця Шварца і технїк Ягєль не дали ся дїлятого відстрашити случайною пєудачєю і постановили вїготовити другий такий самий бальон і увзгляднїти при тім вєє можливе, щоби не допустити до подїбної нової катастрофи.

В послїдних часах звернув на себе велику увагу кругів, що інтерєсують ся воздушною плавою, проєкт бальона нїмєцкого гєнерала гр. Цєппєлїна. Гр. Цєппєлїн єсть знаний в нїмєцких вїєскових кругах яко чоловік науки і поважний мислїтєль і слїдїтєль. Він поставив собі за цїль придумати головно такий бальон, котрий бї мїг служити у вїйнї. Він віднїє ся був з своїм проєктом до пруского мїнїстерства вїйни, але то висказало ся против проєкту головно дїлятого, що бальон той не мїг бї лєтїти скорше, як 5 до 6 метрїв на сєкунду. Комїсія зложєна пруским мїнїстерством вїйни,

до котрої належав також славний а померший вжє нїмєцкий фізик, Гєльмгольц, сказала також, що бальон гр. Цєппєлїна не дасть ся зробити і в загальї тепєрїшнїє средства технїки не дозволяють щє зробити такий воздушний корабель, котрий бї мїг безпєчно лїтати. Мїмо того гр. Цєппєлїн не дав ся тою відмовою пруского мїнїстерства відстрашити; він вїготовив цїлий проєкт свого бальона, взяв на него в Нїмєччинї патент, а відтак їздїв по нїмєцких столицях з відчитами о своїм проєктї і старав ся позискати капїталїстїв для свого проєкту і зібрати фонди, до котрих обїцював сам причїнїти ся значнїїшою сумою. Пїєсля обчислєня знаменитих інжїнїрїв матерїял і робота тако-го бальона будуть коштувати яких 300.000 марок (180.000 зр.) а другє тїлькє треба на будїнок, на уряджєня вєїлякого рода, на позисканє інжїнїрїв і т. д. І дїєстно, гр. Цєппєлїнови удало ся позискати для себе богато учених і фїнансїстїв, котрі завязали акційнє товариство для підшїраня воздушної плави і зложили капїтал в сумї 800.000 марок (480.000 зр.). Товариство сє вєзьмє ся головно будувати воздушний корабель пїєсля проєкту гр. Цєппєлїна.

Головні прикметї бальона гр. Цєппєлїна будуть пїєсля его гадки такі: Бальон буде мїг через цїлий тїждєнь удержати ся у воздушї, а що пїєсля обчислєня такогє знатока як дїрєктор фабрики Круппа, Грос в Єсєнї, бальон буде робити на сєкунду яких 12 метрїв, то зможє на дєнь перелїтати околє 1200 кїльомєтрїв, при чїм буде дївїгати значний тягар. Бальон той мїг бї до трох днїв перелїтїти через цїлу Африку а одним лєтом мїг бї дїєтати ся до півнїчного бїгуна і назад звїдтам вєрнути. У вїйнї мїг бї він робити велику службу особливо на мори; там мїг бї він слїдїти за не-

приятельскою флєотою, давати з гори знаки, де стоять неприятельскїє кораблї, мїг бї перевозити вєїлякїє прикази вєннїє кораблям на шїрокім мори і т. п. а що найважнїїше, він мїг бї удержувати євїтовий рух почтовий; тогдї настала бї воздушна почта.

Бальон гр. Цєппєлїна єсть своєю будовою і конструкцїєю так оригїнальний, що коли буде дїєстно зроблений і сповнїть вєї ті надїї, які покладає на него его вїнаходєць, стане ся справдєшним чудом євїта і звєдїчає небувалїм досї вїнаходом початок двїцїятого столїтя, бо певно не буде скорше зроблений аж як в надходячїм столїтїю. Подаємо тут его опис пїєсля того опису, який зложив гр. Цєппєлїн в берлїнськїм урядї патєнтовїм.

Подумайте собі — скажїм для примїру — надутий мїшок на 100 метрїв (52 євїжнїв) довгий і відповідно до того шїрокий. То єсть загальний вид бальона. Він складає ся з двоєх частїй: бальона потягового і бальона тягарового. Перша частє, бальон потяговий, єсть на переднїм кїнци остро закїнчєна, а другий задний кєнєць єсть бїльшє плоский і має на сєрєднїї прилад до причїплюваня т. зв. куплю, до котрої можна причїпити другу частє, бальон тягаровий. Щоби жє помєжи ті обї частї бальона не дїєтавав ся вїтер, то бальон має в тім мїєци щє верхню ослопу або т. зв. плащ.

Щоби бальон вї надати постійний вид довгого цїлїндра, то знаходять ся в сєрєднїї вєїлякого рода дроти, дротїяпнї єїтки і рурки. В цїлїм бальонї єуть поробленї перєсїки (коморї) а в них знаходять ся ослопи газовї; перєд наповнєнем єуть они зложєні, а коли бальон наповняє ся, то газ пускає ся до тих ослон газових і они розшїряють ся та вїповнїють перєсїк (комору), але лиш настїлькє, що мєжи верхною ослопою цїлого бальона а тїми

ТЕЛЕГРАФИ.

Відень 29 падолиста. Є. Вел. Цісар приймав вчора по полудні на приватній аудієнції гр. Туна. — Є. Вел. Цісар, котрий в день ювілею перебуває в найтіснішій крузі родинним в Вальзе, виїде туди в четвер рано.

Париж 29 падолиста. Президент міністрів Дюпюї сказав вчора в своїй бесіді, що правительство має право інтервенювати у ген. Курліндена в справі Пікарта, але не зробить того, бо край взяв би то за зле. Трибунал касаційний перед 14 днями жадав актів в справі Пікарта, але що слідство мало вести ся, то можна було дати лиш копії. Колиж трибунал касаційний зажадає тепер, то правительство само їх видасть.

Париж 29 падолиста. На вчерашнім засіданню комісії мирової іспанські комісарі прийняли америкапські умовля іменно зрekli ся Филиппинських островів і сусідної громади островів приймаючи відшкодоване в сумі 20 мільонів доларів. Зачувати, що Американці хотять закупити всі Каролінські острови.

Вашінгтон 29 падолиста. Вчора і передвчера лютила ся на побережжю атлантійського океана від Вашингтона аж до Бостона а в глибину краю аж до Пітсбург'а велика буря зі снігом. Комунікція перервана, багато кораблів ушкоджено, багато людей затонуло, а коло Бостона утопило ся 12 людей.

Переписка зі всіми і для всіх.

Ск. в Зав.: Урядник, котрий Вам сказав: „Заплатіть і сидіть тихо, бо скажуть Вам і від давніших додатків належитість заплатити“ — сказав добре. Після наведеного Вам у відповіді на Ваш рекурс зак. з 13 грудня 1862 (Tarif-Post 40 примітка) належить ся така від кожного підвищення платні отже й від п'ятилітніх додатків. Належитість, яку мають платити учителі народні від п'ятилітніх додатків, припа-

дає під скалю III. Таку належитість, лиш ще значно вишу, бо третину, мусять оплачувати і всі урядники державні, скоро авансують до вищої класи ранги. Що Вам давніше не казано платити належитості, то ще не рація, щоби Ви і тепер не платили. Власти скарбові жадають тепер виказів всіх тих, котрим підвищує ся платня або призначає ся п'ятилітні додатки і вимірює їм належитість після наведеної скалі. Отже коротко сказавши, річ так стоїть: належитість від п'ятилітніх додатків треба платити. — **Антоний над Збручем:** 1) Фірм з засади не поручаємо нікому, бо годі комусь догодити, та й фірма могла би опісля мати до нас ще якусь претенсію, як би ми їй когось — не до Вас се кажучи — нараїли такого, з котрим наробила би собі клопоту. Купець, бачите, і крамар мусять конче самі шукати собі такі фірми, у котрих могли би побирати свої товари. Треба отже порозуміти ся, а найліпше таки поїхати на місце, вишукати собі фірму, умовити ся, вимовити собі якийсь опуст і так навязати зносини. Оттак роблять всі купці і крамарі. Лиш у нас єсть багато таких крамарів, що отварають собі крам а навіть не знають звідки мають брати товари, отже беруть у найближшого жида, котрий ледви чи й сам що ліпшого як крамар. Коли однак конче хочете, то можемо Вам сказати, що полотно можна дістати в Корчиньскім Товаристві, склад у Львові, ул. Академічна, ч. 2. а бархани можна дістати в Базарі кравців у Львові, при ул. Третього Мая, ч. 5. — На продаж на місті підчас ярмарку треба мати окреме позволене від місцевої влади, від магістрату. — **3 над Вислока:** 1) Що потреба робити, щоби опалене від сонця лице відзискало свою давню барву? — На то єсть дуже простий і легкий спосіб: не йти через довший час на сонце і хоронити ся від него. Але суть люди, котрі хотіли би, щоби лице за одну ніч стало біле. Такого штучного способу білення нема хіба ось такий, коли за него не погніваєте ся на нас: В марті треба насушити в печі снігу а літом коли потреба, трохи его розтопити і обмити на ніч водою з него. Зовсім так само як вода з сушеного снігу помагає н. пр. квасне молоко, лілієва вода, рожева вода і сотки тим подібних средств до білення лица. Але з другої сторони і то правда, що як би не було людей, котрі в ті средства вірять, то багато фабрикантів не мало би з чого жити. Та нехай би; не було би жалю, коби то бодай були наші люди.

ослонами газовими лишає ся трохи місця на то, щоби газ, коли оґріє ся або коли підійде дуже високо, мав місце де розширити ся а не зашкодив верхній ослоні бальоновій. Ослони газові мають вентиля безпечности і вентиля до випусканя газу, але звичайно їх не уживає ся. Але могло би так бути, що коли би вага бальона зменшила ся н. пр. в наслідок зужитя матеріялу рухового, треба би випустити часть газу з ослон газових, щоби бальон не летів за надто високо. В таким случаю дістав би ся воздух до тих ослон газових і зіссував би там газ. Отже щоби того не було, то коло тих ослон газових, чи радше коло комір газових суть ще другі комори, т. зв. маневрові. Перед наповненем газом ослон газових наповняє ся насамперед газом маневрові комори, а відтак ослони газові, отже комора маневрова задержує своє місце ще й тогди, коли ослона газова єсть наповнена газом. Колиж опісля треба газ випустити, то его випускає ся зовсім з комори маневрової, а тогди газ в ослоні газовій рівночасно розширяє ся і виповняє разом з нею цілу комору маневрову. Газ в таким случаю виїде, але замість него не найде воздух до бальона.

Під бальоном потяговим знаходять ся дві або кілька лодок. Лодки ті не висять на шнурках, як при звичайних дотеперішних бальонах, але суть з ним кріпко сполучені за помічю металевого механізму. Крім того іде попід цілий бальон, отже мало що не сто метрів довга галерійка, котрою можна переходити з одної лодки до другої а шнуровими драбинками вилазити і на сам бальон. В лодках під потяговою частию бальона сидять кондуктори, там знаходять ся мотори і матеріял потрібний до руху. Коли суть дві лодки, то з кожної один мотор порушає дві вітромахи уставлені по обох

боках бальона більше менше по его середині. Вітромахи ті коли обертають ся, гребуть воздух подібно як колеса парохода воду на мори. В той спосіб бальон летить наперед. До керманя на право і ліво служать дві вітромахи уставлені на самім кінці бальона потягового. Скоро ті вітромахи (криласті колеса) зачнуть крутити ся н. пр. на право, то й цілий бальон поїздовий наворачує ся передом на право; рівночасно бічні вітромахи посувають его дальше в зміненім напрямі. Тимчасом друга часть бальона, бальон тягаровий іде ще в давнім напрямі, але що обі части бальона суть сполучені з собою движимим механізмом, то цілий бальон згинає ся по середині; перед іде н. пр. на право, а зад все це суне ся лівим боком а через то цілий бальон творить каблук, доки аж одностаино змінений рух его знов не вирівнає. Лег такого бальона можемо собі уявити, коли н. пр. возьмемо довгу надуту ковбасницю за один кінець і посуваючи єї по столі будемо зміняти напрям то на ліво, то на право.

Вага мотора означає кілька потреба газу, щоби его піднести, отже кілька єсть моторів, тільки потреба й газу. До сеї кількості приходить ще й та, котру означає вага прочих частий бальона. З того вираховує ся, як має бути бальон що найменше за широкій, щоби змістити в собі весь потрібний газ, а довгота мусять бути така, щоби будова бальона була міцна і тревала. Задлятого, що бальон єсть надвгастий, можна на нім розмістити кілька моторів в місцях, де довгота циліндрового бальона відповідає їх вазі, отже нема потреби збільшати обему бальона, а тим і опір воздуха підчас їзди.

(Дальше буде).

2) Якого ліку треба ужити, щоби вуси не випадали? — Передовсім треба би знати, що за хвороба а тогди можна би сказати, що робити. На всякий случай найліпше би було зарадити ся лікаря. Коли же дуже сильно випадають, то найліпше обголити; може волос скріпить ся сам від себе. Буває однакже і така хвороба, що випадають не лиш вуса але й брови а ліку на то нема. — **Мих. Патр. в Костар:** Кусні з пятки ми одержали. Будемо старати ся єї вимінити в головній касі, коли то взагалі буде можливе, але мусять зачекати, аж знайдемо час до того. — **Ф. В. Колом:** 1) Ви мабуть під словом „ангрин“ розумієте „решетину“ у безрог, котру Поляки називають „węgry“ а Ви вхопили польське слово і не розуміючи его перекрутили на „ангрину“. Про ту хворобу напишемо в „Добрих радах“ і там собі прочитаєте. — 2) Годіж поради Вашій жінці, коли она сама каже, що їй нічого не хибує, а лиш попід очи має синці як би поїдбівані. Може бути лиш хвилеве недомагане, може не виспане, якась мала нестравність або щось подібного. Але може бути і загальне ослаблене, при котрім она не чує, що єї щось болить, але мимо того єсть недужа. Може має мало крови, дістає часто завороту голови і т. д. Передовсім треба на то уважати, щоби добре відживляти ся; не їсти тяжких і трудностравних страв, а живити ся головно молоком, мясом і яйцями (але на мягко). Добре було би також купити собі в аптці т. зв. сольної кислоти (квасу сольного) у фляшці з дзьобком (до пусканя капель; в аптці треба попросити, щоби показали як обертати склянну затичку, щоби з фляшчки витікали каплі), випустити 5 капель до пів склянки води і випити в пів години по кожнім їдженю.

(Просимо прислати питання лиш на імя редактора Кирила Кухникевича, а не прислати ані марок, ані карт кореспонденційних до відповіді.)

— В канцелярії руского товариства педагогічного, при улиці Академічній, ч. 8, можна купити слідуєчі виданя: 1) Образкові виданя: Звіринець 10 кр. — Гостинець 10 кр. — Забавки 10 кр. — Менажерія 10 кр. — Робінзон 40 кр. — Квіточка 20 кр. — Віночок 20 кр. — Кобзар Тараса Шевченка 20 кр. — Франко: Лис Микита, 2-ге цілком перероблене видане 50 кр. — Мірон: Пригоди Дон Кіхота 40 кр. — Наші звірята 40 кр. — Діточі вигадки ч. 1. 30 кр. — Діточі вигадки ч. 2. 30 кр. — Забавки для дітей 40 кр. — Мала менажерія 35 кр. — Велика менажерія 40 кр. — Нашим дітям ч. I. 40 кр. — Нашим дітям ч. II. 40 кр. — 2) Виданя без образків: Читанка ч. I, II, III, IV. оправні 20 кр., без оправы 10 кр. — Китиця желань, 2 розширене видане 20 кр. — Ів. Франко: Абу каземові Капці 20 кр. — Учильель на р. 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 2 зр. — Дзвінок на р. 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 3 зр. — Ів. Левіцький: Попались, Різдвяні сценки 10 кр. — Вол. Шухевич: Записки школяря 20 кр. — Від Бескида до Андів 10 кр. — В. Чайченка: Олеся; Байки; Комар; два оповіданя по 5 кр. — Дума про княгиню Кобзаря 5 кр. — О. Нижанковський: Батько і мати, двосьпів для дітей з фортеп. 10 кр. — Леоніда Глібова: Байки 5 кр. — Дніпрової Чайки: Казка про сонце та его сина; Писанка по 5 кр. — М. Лисенко: Тече вода з під явора. Двосьпів з фортеп. 10 кр. — Мапа етнографічна України-Руси 20 кр. — Гордієнко: Картагенці і Римляни 20 кр. — Юлій Верне. Подорож довкола землі 60 кр. — Барановський. Приписи до іспитів 20 кр. — Молитвенник народний, в полотно оправлений 20 кр. — Др. Л. Кельнер. Коротка історія педагогіки 60 кр. — Василь Вр. Джонатан Свіфт. Подорож Гулівера до краю великанів 25 кр. — Остап Макарушка. Короткий огляд руско-українського письменства 15 кр. — Мальота. Без родини 40 кр. — Віра Лебедева. Прогулька 5 кр. — Др. Мандибур. Олімпія 35 кр. — Сальо. Непос для III. кл. їмн. 65 кр. — А. К. Робінзон неілюстрований 10 кр. — Kokurewicz Józef. Podręcznik dla kancelaryi szkolnej. 50 кр. — Тарас Шевченко. Кобзар для молодіжи. 1.20 зр. — Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

З роком 1899-им розпочинаємо 40-ий рік існування нашого п'єсьма, хоча його і дальше бути приятелем кожного дому.

Завдяки моральній і материяльній підпорі суспільности, наш „Tygodnik“, почавши від скромного початку, міг розширити ся і стати на рівній степені з подібними видавництвами цілої Європи.

По мысли засади; „Поводжене обов'язує“, старати ся будемо й дальше поступати наперед, аби бути першими в ряді ілюстрованих п'єсьм.

Почавши від 1-го січня 1899 року розширяємо значно додаток повістей „Tygodnika“: кожний передплатник нашого п'єсьма, крім самого п'єсьма і дотеперішного додатку повістей, додаваного в аркушах і займаючого найзнаменитші твори чужої літератури, одержить

без ніякої доплати

(ані за книжки, ані за їх пересилку)

12 томів п'єсьм

ГЕНР. СЕНКЕВИЧА.

П'єсьма Сенкевича вийдуть в новім, стараннім виданю, виключно для передплатників „Tygodnika-illustrowanego“ і обіймуть — винявши спопуляризовану вже трильогію —

всі новелі, повісти, листи з подорожий,

одним словом: цілий доробок літератеский знаменитого писателя, котрий здобув вже славу і популяриність в цілім світі.

Кожний том Бібліотеки СЕНКЕВИЧА обнимати буде що найменше 10 аркушів, формату звичайної 8-ки, на добрім папері і добрим друком. Загальне число томів буде около 30, містячих в собі слідуєчі твори Сенкевича:

НОВЕЛІ. Stary sługa. — Hania. — Szkice węglem. — Janko Muzykant. — Przez stępy. — Orso. — Z pamiętnika roznańskiego nauczyciela. — Komędy z pomyłek. — Za chlebem. — Latarnik. — Niewola tatarska. — Jamioł. — Bartek zwycięzca. — Ta trzecia. — Sachem. — Sielanka. — Walka byków w Hiszpanii. — Wspomnienia z Maripoy. — Z puszczy Białowieskiej. — Wycieczka do Aten. — Wyrok Zeusa. — Z wrażeń włoskich. — Organista z Ponięty. — U źródła. — Lux in tenebris lucet. — Bądź błogosławiona. — Pójdźmy za Nim.

ЛИСТИ З ПОДОРОЖИЙ по Америці і Африці. — Листи з Риму, Венеції і Парижа.

ЛИСТИ О ЗОЛІ.

ДРАМАТ. Na jedną kartę. — Czyja wina?

ПОВІСТІ. Bez dogmatu. — Rodzina Polanieckich. — Quo vadis, повість з часів Нерона.

Тим способом в протягу кількох літ, кожний передплатник „Tygodnika-illustrowanego“, одержуючи річно звич 120 аркушів найліпших творів літератури польскої, стане властителем бібліотеки Сенкевича, недоступної доси задля високої ціни для ширшого загалу читаючих.

Редактор: Др. ЙОСИФ ВОЛЬФ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧНИИ приймає, числа оказові і проснекта даром висилає
Головна Агенція і Експедиція „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всі книгарні і контори п'єсьм.

Передплата виносить з додатками і премією т. є. з 12 томами п'єсьм Сенкевича:

У Львові: кварталньо: 3 зр. 60 кр., піврічно: 7 зр. 20 кр., річно: 14 зр. 40 кр.

В Галичині з пересилкою поштовою: кварталньо: 3 зр. 75 кр., піврічно: 7 зр. 50 кр., річно: 15 зр.

В слідуєчій році „Tygodnik“ друковати буде одночасно **дві повісти оригінальні**, іменно, крім

„KRZYŻAKÓW“ СЕНКЕВИЧА

зачнемо з Новим Роком 1899-им друк більшої повісти п. з.:

„ARGONAUICI“ Елізи Ожешкової, і ПРУСА „ТАМУ...“

Посідаємо також оригінальну працю славного нині за-границею писателя Станіслава Шибихневского, котрий написав для нас по польски поему прозою п. з.: „JASNE NOCE“ ілюстровану К. БРОНЕВСКИМ.

Крім того в часті белетристичній маємо запевнене сотруди-ництво таких писателів, як: Bałucki Michał, Ks. Chełmicki Zygmunt, Gliński Kazimierz, Gomulicki Wiktor, Jankowski Czesław, Jeske-Choiński Teodor, Jordan, Konopnicka Marya, Lubowski Edward, Or-ot, Reymont Władysław, Marya Rodziewiczówna, Sewer, Szymański Ad., Tetmajer Kaz. і і.

Також помістимо для нас написані три спеціальні студії: „WSPÓŁCZEŚNI POETCI POLSCY“ написав А. ЛЯНЦЕ. „NOWA BELLETRYSTYKA POLSKA“ нап. А. ПОТОЦКИЙ. „O KRYTYCE WSPÓŁCZESNEJ POLSKIEJ“ нап. Володисл. ЛЬБЛОНОВСКИЙ.

Посідаємо також студию порівнявчу Ігн. Матушевского:

„Stanowisko Mickiewicza w literaturze powszechnej“,

та працю Л. КОРОТИНСЬКОГО „O TOMASZU ZANIE“.

Помістимо також незнані доси

LISTY ZYGMUNTA KRASINSKIEGO do Delfiny Potockiej (1839-1843), з поясненнями Раймунда Станіслава КАМІНСЬКОГО.

Знаний філософ і знаток Плятона п. В. Лютославский, жертвував нам оригінальну а дуже популярну розвідку п. з.:

„Istnienie duszy“,

в котрій, на підставі науковій доводить, що в чоловіці треба конче признати істноване індивідуально-духового початку.

Дальші серії цікавої статі Олександра Кравсгара

„O DAWNYCH PAŁACACH WARSZAWSKICH“,

з многими ілюстраціями, вже маємо, а крім того дуже інте-ресну річ Г. Садовского п. з.:

„ORDERY I OZNAKI HONOROWE DAWNEJ POLSKI“.

В безплатнім додатку повістевім помістимо новий роман історичний звістного нині угорского автора Юлія Вернера п. з.:

„Z POPIOŁÓW“.

Красний той і займаючий роман з часів угорских війн домових, перетолкувала для „Tygodnika“ п. В. Ярошевска.

В ЧАСТИ ІЛЮСТРАЦІЙНИЙ подамо репродукції найзна-менитших малярів наших також і красками.

Видавці: ГЕБЕТНЕР і ВОЛЬФ.